

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 784. Hadriani Pap. Annus 13. Constant. Et Irenes Impp.
5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Promo die Kalendiarum Septembris eiusdem anni septima Iudicium Pauli auctoritatis Patriarchae Iustinianus informatum, thre-
scam, & defendens ad monachorum Flora, monachis
sororibus habitat, Imperatricis querente. Cum autem Imperatoris
et ducis, venit cum suis fratribus & clausis: Cui (inquit) hoc
sit? At illuc Laurentius ad eum ait: Virum ne vngnate in se-
cundum hunc edictum. Ecclisia Dei tristramdem patiente & profes-
ione sua, scilicet a religione vniuersalibus sedibus & anathemis
ad eum, quod non debet habere. Quis dixit ad illam: Nobis
ad uniuersitatem nos, & error qui est in eis vestri corrigerimus,
autem non habemus. At illi dixerunt: Quare subiicitis nos a
Iustino, Iustiniologia? At illi: Ideoque Laurentius ait, & excur-
ritantem deputatarum Deum, ne me possem facere in tem-
pore & concilio, qui taceamus vngnante, & pressum faveu-
re velim praedicare veritatem. Et in his decessum papa Re-
gulus Laurentio multa cum priuatis imo & de celorum virtutis re-
dum posset opus aggredi, in primis Iudicium Catholicam cele-
brationem Oecumenici Concilii in locum pridem vendi-
cata necessitas coegerit in laicum hominem ad hac omena
exibenda optime comparatum post multum temporis
in deliberando coniunctum cometer animos Imperato-
rum, & vota Orthodoxorum ciuitum colipare, ipso uno
dumtaxat Tropio refragante, prout Theophanes & Ignatius monachus, & alii euidenter temporis. Greci autores
rem gemitum prospicentes, testantur, quorū Theophanes
his verbis dignissimā memoriam factum enarrat ex Actis pub-
licis, cum coram populo ab Imperatoribus exhibitus Ta-
ra fuit sub omnibus expeditus, licet illi refragatus op-
inio confundens praetare negari, quippe promulgatione
acceptipit et omnibus de celorum Oecumenico, per quod hanc damnaretur, & anathematice ipsa
Constantinopolitanis Ecclesia solueretur, sed ipsa Acta
publica iustificans.

Hac quinque annis quinta filii et Irenes & Constantini Imperatorum, collecti cum populo apud Magnavatum, qui a terra deinceps ad eum: scitissimi fecerit Paulus Patriarcha. Si quandoque vixisset, non hic utique primus dimitteret faciendis iuris amorem, nisi misericordia habuisse. Quia vero sed Deplorans, de hac vita migrans, qui posset posse nus: prece de anno bonorum, quae ex aliis tunc diecitatibus post ferentur sermonibus, qui inuenientur alteri dicuntur: Non si aliam nos in agam decessit. Et hoc: In agam: sicut regnum, dicitur cunctis: & dicit propositum, nunc utrumque elevamus Imperium, & templa plures.

Thespienses) ceperat abs perleto diei ac disputari de sanctis imaginibus, taliter aperte ad differendum de iis quod Paulus subiecit super littere vobis et illo eogenio viamquam postea licetiam firmarunt Imperatores littera suis, quibus & Paulus egregias facinas, ut illi scriberentur. Namque rursum, quoniam libertatem, et finem anni ferme in die loquuntur quod ex anno delibet auctor, qui veritatem magno, clarissimo, et interpres loco audience, summiq[ue] erant et maxime Ecclesia fiduciam conferuerat, pacis, reipublicae & concordia in emulo convellatur, ita praevaluisse dicitur Imperatore Paullo modo subiungit, quae aliqua ex parte in Thespienses detinatur.

Et simul agat Paulus sanctissimum Patriarche, quia a divinam voluntatem eternae sententiae communicatum erat profectus, habendum de eisdem iuris, et ad beneficiorum feliciter compaginatum.

... et 24 portiores dies conseruare, non utrè ad Damnum nostrum Christum, indicandus esset. Episcopatus remittunt tunc monachicam eligens vitam. Non verò interrogant illam, qua de causa hoc fecerit? 26. Deinde quid sacerdotem occipit et prævenit in Episcopatus via per regimatis suos, etiam in nouissime die extraem Ecclesiastis Catholice, resigetur secessere: quod ipsius in tenet ex extracto, que diabolus & Angelus ex parte sunt, adiicit.

Dilecti et emi Semelum amans ut hic indicat mihi salutem,

*etiam enim Symon quendam bis mazza, qui subiuste
entremebat in apicem pulcri aquae, sed et Ecclesia Cathol-
ica fratrum atque amicorum, & ad memoriam praefiguntur ar-
tus, id ipsum iniquitatem, quod enim in memorem commonet,
per meum conscientiam virgil, quemodo indicatio D. a. efigie-*

Causa vero mea timor hoc est: Aliquo enim & video Ecclesiastam, quia supra per amorem Christum Deum adseratur & fundat, scilicet nunc & diuina, & nos sit atq[ue] alii loquentes, & alterius per Christianos qui in Oriente rite meliuscum sunt fidei, sed & in concordia. Quicquid est, non ab omnibus sicut alienum, & se per singulas dies & anathematizat. Dicit papa isti anathema proclata Regno celorum expellit, & a Deo ex iustitia deuenient in peccato exstinguitur. Nescit quis Ecclesia per terminum habet, in quo

negotiatione anime nostra delibera sumus; quoniam has in
restituta est & sola epus, ut reprobata nostra ex parte Tari-
fus, fuit contentus per eum impetratus. Et sic fuisse
sumit ex his, ut Pauli suos felicioriter Orthodoxos
Tariifus Tarafus, qui laicus existens erat Imperatoris
a fratribus. Detinunt enim Pauli, per quem Fides
Catholicorum obtrusa publica testificatio in lucem e-
merita, in eo magnopere cugilavit fiduciam Imperatoris
rum, ut eidem non imparem subrogarent Episcopum.
Quod autem hanc facilius insinuerunt, qui simus Catholicos
per se alio & autoritate praefari, ardenter animo per-
contentis enim, sed fuit natus confiteri vnum Baptisma, etiam Fidei-
dem, ut a concilio Romano ut eum Ecclesia negaret.
Non enim est in confessione Dicitur acceptum atque probatum, quam ut v-
num sumus, et una est habatur Ecclesia Catholica, quemadmodum in
fateri Eritis nostri fratres in confiteente.

390

V

OUTLET
EXCA
INSTA
LUV'S SE
ADIO
TRAGA
THE

VI.

VI

卷之三

IMP. I. HADRIAN. CONST. IMP. S. ET IREN. IMP. G. HADRIAN. CHRISTI
CHRISTI HADRIAN. CONST. IMP. S. ET IREN. IMP. G. HADRIAN. CHRISTI
784. PAP. 13. 785. PAP. 14.

golo contextu ex pili caparum. Ha vero qui toti corpori ex usum suis proprieatis vestes habebant contextas, excoquat tunica remota a corpore atque anima & delicia, & quae efferit vestitus boso & conuenientiis qui De seruare flauerunt, & profestant familiarem hic de his Ignatius qui ea quæ oculis vidit magister parte (vt praefatur) conscriptit. addit ad hanc de egregia viri caritate, & erga pauperes misericordia, quorū causa legimus scriptis mandari curauit, quo nō cibo tantum sed infulmēs aquæ eorumdem egellati confulerent.

Sed quid die folemi Paphali facere ageret, fit post multa de cœlula erga pauperes largitatem, sic subdit: In salutari autem prædicto dico a veneranda Christi resurrectione, post diuinam misericordiam & communionem per alium mysticam, albus facies restibus candidatus ad veterem baptisitam duratum lacum, qui rursum agnoscitur, ut illuc enim parabat a egrediens maximum, quo accipiente apolum. Quos cum fecisti recumbere, incipiebat ipse manufratre, viuens iugundus ex crastore, & ponens in distributum. Dende cion hoc manus obligat, ut in domum suam Patriarchicam, non aliquorum huminorum (vt dicit fabula) medullis se mitteret, neq; meni à Sybaritis à excipiens, neq; que ventrem titillant & invitant velatris, sed fragilium oblongi, & que non possunt ad delicias, se reficiens, hac rerum cunctarum inspectio Ignatius, reliqua tu costulas. Hac enim fatis ad institutum, quibus habetur telitamus, à Deo electum virum, peccatis cultorem egregium.

Hoc eodem anno Hadrianus Papa ea que spectant ad sacros ritus, quam diligenter curans, librum scriptit, cuius titulus fuit: *Responsum de Circulo anni*, quæ videlicet Responsum in singulis efficit facis officia dicenda. Non extat ipsum quidem, ni meminit tamè ipsius Amalaris Fortunatus, qui pergit Romanum sub Ludouicio Caroli filio Imperatore, cum se legille reflectatur ipse enim notarium exordium & finem cuiusdebet scripti testatum reliquit: In prologo enim libri, quem scriptit de ordine Antiphonarii habet illustris infernum, quomodo inuenimus scriptum de auditu Regini Apollinis: *In nomine Domini nostri Iesu Christi, in quo Responsum de circulo anni temporibus beatissimi & Apollinis Domini Hadrianus Episcopus per septimum Indictionem. Item in fine: Hoc opus summus reperit Pontificis Hadriani memoriale per facias, hoc ex ipso Amalaris.*

Sed quod rursum ad res speciales Orientalis Ecclesie, mortuus hoc anno Moyses Rego Sarracenorum, qui anno superiori Medi succederat, substitutus est in locum eius Aaron nominis, Sarracenus bellicissimus, qui tenuit Imperium annos viginti tres, semper infeliximus Christianis: ita hoc anno Theophanes. Vnde illud summum administratione dignum, quid cum acerbitissimo hosti Christiano fuisset, nihil omnino propensissimo studio coleres Carolum Magnum Francorum Regem, virtutis est illa potentia, quæ & hostes, licet barbaros atq; impios, reddit obsequentes atq; cultores, insuper & laudatores. Sed audi quod de his habeat Egithardus etiudicat. Caroli rerum gestarum inspectio & scriptor. In vita enim ipsius hec libri: *Cum Aetius Rex Peraram, qui, excepta India, totum penè tenebat Orientem, Carolus tandem habuit in amicitudine concordiam, ut in gratiam eius omniis quiete orbe terrarum erant Reges ac Principes amissi proponeret, gloriam, illum honorem ac munificientia sibi commendum indicaret. Ac prænde cum Legari eius, quos tam donari ac farraginum Dei ac Salvatoris nostri sepulchrum, locum,* Resurrectionis miserat, atq; cum venient, & dominum voluntatem indecident, non solum quæ petebant fieri permisit, sed etiam sacram illam & sanctarem locum, ut illos potestissimi ad reverentiam, concepit. Et reverentissime Legati suos adiungens, inter festes & armata, & ceteris Orientalium rerum opes ingentia illi dona transmisit, sicut ei paois ante amos, quæcumque sollem habebat, rogatis mitteret elephantem. haec Egithardus. Sic igitur Rex Christianissimus primus inter Reges Occidentales legitimus dominus factus est, sacerdoti nostri Redemptoris sepulchri, pro quo ab impijs iterum vendicando, summa gloria eius posse riuos sanguinis profudere, sed de his locis dicendum.

Sed licet obseruerit Aaron Carolum, haud tamē remulcidit in Christianos, de quo inter alios ab eo nec traditos, hoc tempore Irenæ & Conflantini Imp. occi-

dile Bacchum, iuniorum appellatum Martyrem, respicit. Et senioris illius qui cum Sergio passus est, & tantum Crætis facie tabulebus siquidem in Menologio Basilij Cæfaris haec de ipso notata leguntur die decima septima mensis December. S. Bacchi amori corona. E. Palestina fuit hic Bacchus sub trevo & Constantinus principatus. Ipsi patrem et Christum in gaudio fuerunt a primogenitoribus, sed patre a demonibus seducti tristis ad perfidiam Saracenos & magazant. Filius vero septem habuit, & eos in simili permeritate educabat. Ipse autem eum nomine Gelasius Hierusalem pergit, & inde ad S. Sabæ se cœlitus monachorum & monachorum efficitur & Bacchus ministratur. Bene vero conseruata, immunitate persecutione, a prælatori illius est fugere, ne sciret quid ipse Saracenus baptizaret. Domini itaq; recessit, quicquid fratres baptizaverit. Vnde vero non baptizatus Bacchus a tertio apud Præsidium accusavit. Qui familiam obstruncans consummavit, hic ibi. Sic igitur huiusmodi & his similibus captiis occasionibus Regnum Aaron funetur Christianis in Oriente fuit.

IESV CHRISTI Annus 785.

HADRIANI PAP. CONSTANT. IMP. S.
Annus 14. ET IRENES

QVI sequitur annus Redemptoris septingentesimus octuagesimus quintus, octaua Indictionis exordiuit, quo Imp. Conflantinus & Irena, de creatione & consecratione Taralii, quæ contigit in fine anni superioris, ut tradit Theophanes, octavo Kalendas Ianuarii, eadem Indictione octava inchoata, scripserunt litteras, atque misserunt Legatos ad Hadrianum Romanum Pontificem, quod & pacificiter Taralii ipse. Extant litteræ tantum Imperatorum, sed ut appareat data anno superiori, & ante creationem Taralii, recitat eas Anafatius in præambulis Nicani Concilii, quæ licet mendis asperga, huc tibi reddendis existimauimus, veritatem in Latinum qui & eandem Synodus pariter Latinitate donavit, primò autem loco ponendum Imperatorum epistolam, quæ sic te habet:

Dinalia facta a Conflantina & Irena A.A. ad sanctificationem beatissimum Hadrianum Papam seniorum Romæ.

Qui a Dominu nostro Iesu Christo vero Deo nostro suscipiunt sine imperio dignitatem, sui principalis sacerdotio honorem, debet quælibet placita sunt & cogitare & curare, & creditos sibi ab illo populo & secundum eum voluntatem regere & governare. Ego deinde tunc nobis & vobis, o sanctissimam caput, hoc ejus, ut irreprehensibiliter que emi sunt sapientiam, & in sua veritatem, reputare ab ipso non quidem Imperium, vos vero principalis sacerdotio dignitatem, in sequentes. Incipimus ergo hunc sermonem. Scit enim beatitudine quæ pridem facta sunt in hac nostra regia civitate propter venerabilem imaginem, qualiter quæ ante nos regnauerunt, et desinuerunt, & in dehortationem atq; mortuorum posuerunt. Vt nam illi non impetreret, melius enim fuerit non mutare manus suas in Ecclesiæ: & omnem populum qui hic est, immo Orientalem, eodem modo seducere, & in propriam voluntatem retrahere, ut quicquid Deus suscitatus nos regnare in hi quæ in veritate gloriantur, & tenere que tradita sunt ab Apostolis suis & omnibus sanctis docti.

Vnde nunc confanter cum mundo corde & vero cultu, quæ deum pertinet, nra cum omnibus subditis nostris & his sacerdotibus doctissimis locis sumus, & cum consilio decrevimus, ut fieret unius sale Consilium. Ex regamine vestram Paternam beatitudinem, immo vero Demum regat, qui vult annos salvo ferre & ad agnitionem veritatis venire, ut de seipso, nec tarditatem faciat, & afondat huc in stabilitatem & firmatatem antiquæ traditionis super venerabilibus imaginibus, deinceps enim illi qui hoc facere, agnoscat vero quia sic istum est: Confidamus cor solam palem, sacerdotes dicit Dominus. Et bi Labia sacerdotis confessio dicunt scientiam. Et de ore eum egredierat lex, quoniam Angelus Domini exercituumque. Et iterum dominus & veritatu praeditus apostolum quod ab Hierusalem in circuus vixit ad Illyricum prædicavit Euangelium, si mandavit: Paucis et gregem Dominicum disciplinam quem Iesu acquisivit proprio sanguine.

BACCHVS
IUNIOR
MARTYR

I.

II.

LEGATIO
ET EPIST.
IMPP. AD
HADRIA
PAPAM.

debonacem

III.

ROGANT
IMP. PON
TIFICE
VENIRE
CONSTAN
TINOPOL
ITIS.

a 1/2. 40

b Mal. 2

c Rom. 15